

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

Covarrubias y Leyva, Diego de

Antverpiae, 1610

Cap. X. De Confirmationis Sacramento Ad Interpretationem Test. In Cap.
Qvanto De Consuet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

Etiamsi emptor promiserit venditori rem emptam vendere quocumque & quoties in perpetuum.

Hanc perpetuitatem in hoc retractu spatio. 30. annorum limitari atque extinguere, etiam tradunt Menoch. d. Consi. 143. num. 22. & 17. Ranchin. ad Guid. Pap. decis. 516. Papon. lib. 12. tit. 3. art. 11. & sic videmus causæ actionique recuperandæ dotis, etiam si à se vocetur perpetua l. 1. ff. solut. Matrim. spatio 30. annorum præscribi d. in rebus. §. omnis. C. de iur. dot. Bald. cons. 4. facilius tale quid am Lucius lib. 3. & cons. 230. Actioni de dote. lib. 4. Ad impediendum autem cursum præscriptionis legalis, vel etiam præscripti temporis, sufficit oblatio donec pars retractum admittat Pap. lib. 11. tit. 5. arr. 1. & 3. D. Anton. Fab. in tractat. de pact. inter emptor. & venditor. desim. 6. Quod consuetudine Antuerpiensi in omni retractu probatur, quanquam in signum promptitudinis pretij, & chixæ voluntatis reventis, ab eo nummus quispiã aureus, & argenteus connumerari soleat. Porro ut actionem ad fructus retrahens consequatur reali pretij consignatione opus est, licet & ea assistentia, post litem contestationem vigore, solus oblationis iudicialiter factæ debeatur, prout arresto Curie. Papiensis iudicatum Pap. d. loc. arr. 5. & li. 15. tit. 5. arr. 3. sub. fin. solus tamen emptor pretij vsuris, ne alioqui venditor & rem & pretium simul penes se habuisse videatur Anton. Fab. loc. desim. vit. etiam si alijs placeat à tempore morte & oblationis pretij, fructus esse prestandos. Mynsing. obser. 50. num. 6.

Num. 6.

Verfic. SECVNDVM.

Vbi vero ea præscriptio mala fide processerit et si communiter obtentum sit, eam sufficere ad tollendum ius redimendi.

Præter rationes supra num. 5. pro hac opinione allegatas notari poterit, præscriptiones actionum & iurium contra negligentes iure civili non attenda possessoris vel debitoris mala fide inductas, ob bonum publicum esse tollerandas. L. cum noiffim. l. si quis emptio. C. de prescrip. 30. annor. Wesemb. in not. ad Schneid. Instit. de vsuap. & long. temporis prescrip. §. ubi. que requiruntur ad vsuapacionem num. 18. lit. B.

Verfic. TERTIVM.

Quod si is rei ipsius forte possessor.

Accedit Gabriel lib. 5. com. conclus. de prescrip. conclus. 6. num. 11.

Num. 9.

Itaque manet annuus hic reditus redimibilis perpetuo.

Quod etiam moribus Antuerpiensium servatur in reditibus pecunia constitutis, permittunt enim non obstante contrariã cõventionione, in perpetuum tales reditus redimere: imo quod amplius est, si de certo tempore luendi reditus quocumque modo constitutos conuentum sit, addito pacto ne post istud tempus redimi possint: licet nihilominus elapso termino & in perpetuum eos redimere, Reliqua quæ ad materiam spectant latius infra. lib. 3. in capit. 7. & seqq.

C A P. X.

DE CONFIRMATIONIS SACRAMENTO AD INTERPRETATIONEM TEXTI. IN CAP. QUANTO DE CONSVET.

De hac Materia quæ Theologorum est, videre licebit. Illustrat. Card. Bellarmin. tom. 3. Controv. lib. 2. in Sacramento confirmationis. Georgium à Valentia, Soarez. Didac. Nunnii Cabezudo, & alio scribentes in 3. part. D. Thom. quest. 72.

C A P. XI.

DE INIURIA QUÆ VERBIS FIT ET MAXIME DE EA QUÆ VERI CRIMINIS OBIECTIONE IRROGATUR.

Num. 1.

Iniuriam non tantum facto sed & verbis fieri palam est.

Cuius iniuriæ verbalis ambitu comprehenditur etiam maledictum, Paul. 5. sentent. 4. §. 18. 19. Placerum, & cantu in iuriolum, §. 15. & 16. carmen, historia, §. 1. inst. de iniur. liber, l. 5. §. 9. ff. de iniur. Schneid. ad Instit. tit. de in iur. §. iniuria. n. 1. Nec interest an prædictæ iniuriæ proferantur in actu hominum cum voci feratione, quo casu proprie conuitia sunt, an secus. Item apud Labonem §. conuitium, & §. ex his apparet. ff. de iniur. Schneid. d. §. iniuria. n. 8. Item an in nominatum vel indicatum tantum. Barth. in d. libem apud §. cui non sine nu. 1. Wesemb. in parat. eod. nu. 8. In genere vel in specie Bald. nu. 2. Castr. nu. 4. Tal. num. 5. & 6. in l. 3. de lib. & posth. Barth. in d. libem §. ait. Wesemb. in paratit. tit. de iniur. num. 8. Vide tamen Rebuff. ad consil. reg. tom. 2. tract. de restitut. art. 1. gl. vi. nu. 7.

Vt nec iniuriam istam extinguat honoris præfatio & c. mentis saluo honore tuo. & c.

Andr. Gail. lib. 2. obser. 107. Schneid. ad tit. instit. de iniur. §. iniuria. num. 8. Iul. Clar. lib. 5. sentent. §. iniuria num. 13. Guid. Pap. q. 465. Menoch. tom. 1. Consi. 41. num. 32. & prædicta conclusio procedit, siue protestatio, vel honoris præfatio iniuriam præcesserit, vel eam sequatur. Gail. & Menoch. tit. loc. Si quis autem iniuriolè pronocatus, mentis, responderet, cum iniuriam ad defensionem innocentem & honoris sui retor sille credatur, iniuriarum actione non tenebitur. Gail. d. loc. n. 4. & obser. 100. num. 3. Schneid. d. §. iniuriam. 9. Crudelis enim D. Augustino teste est, qui formam suam negligit, non sicut audiendi, l. 1. §. 3. & negligere quid de se quisque sentiat, non solum arrogantis, sed & omnino dissoluti est. Cicer. lib. 1. Offic. Quod tamè ita se habet si incõtinenti iniuria retorquetur, secus si ex intervallo fiat, ne vindictam potius, quam honoris defensionem spectasse videamur. Boff. tit. de hemicid. nu. 87. Gail. d. Obs. 101. num. 5. quocirca si conuitio prouocatus aliud factum quod ad eius innocentiam non spectat prouocanti obijciat, vtrumque iniuriarum datur actio. Iul. Pacius in epit. Instit. disput. 16. num. 40. Gail. d. Obs. 100. nu. 9. licet prouocatus mitius puniatur. Capije. Decis. Neap. 58. Si vero iniuriam in hunc modum, mentis ut larro & iniuriatus retorquet, immunitis erit: quandoquidem ad vnum & eundem tendant effectum. Mynf. Cent. 5. obs. 17. num. 3. & 4. Cessat præterea iniuriarum actio, quoties aliquæ subessent cõditiones, per quas protestatio adiuuatur, ut appareat non esse animo iniuriandi prolatum, Iul. Clar. lib. 5. §. iniuria num. 13. Sed de his infra.

Circa prædicta autem quæri posset an verb. Falsum dicis, vel. Verum non dicis, aliquem mentiri inferat, quod Boff. respectu posterioris (quidquid apud Gallos fit) negat apud Italos inferre, esse tamen iniuriolum tradit. tit. de iniur. nu. 7. Viuio vero in nouissim. opin. 6. num. 5. neutrum iniuriolum est, quia non intelligimur per hoc alicui exprobrare quod ex certa scienciã, & sic dolose falsum dicat. Salicet. in l. de tutela. C. de restitut. in integr. Schneid. d. §. iniuria n. 10. ita etiam censet Hieron. Giachar. in addit. ad Clar. §. iniuria num. 14. lit. 1. verb. tu mentiris.

Igitur à conuitijs abstinendum omnino est, hæc enim. & c.

Nam ut apud Comicum est, *Σφες τρεχόντα σίμην τὸν δὲ νόον λόγος* Vt Corpus ensis, verba mentem sauciant.

Num. 4.

Verfic. VERVM.

Etiamsi colligitur conuitiatorem cogendum esse coram Iudice & honestis personis, quod obiecerit retractare.

Palino.